

SOLA

THE HERALD

WINTER 2021

VOL. LXXXVI, No. 1-3

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop NATHANIEL (Popp)

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop ANDREI (Hoarște)

SECRETARY / ROMANIAN EDITOR:

Mr. Florin Ristache

ENGLISH EDITOR:

Mr. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Dr. Remus Grama

Mr. Mark Chestnut

Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA-THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published quarterly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by the Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodical postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 885-3257, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA-THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Photo submissions: Use high resolution/quality digital camera settings (at least 300 dpi).

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Contents

- 3 Message of His Eminence, Archbishop Nathaniel
- 4 Mesajul Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Nathaniel
- 5 *Beginning of Great Lent*, Fr. Alexander Schmemmann
- 7 *Învățăturile Sfinților Părinți*
- 8 *From Parishes and Monasteries ...*
- 13 „Buna Vestire” - începutul mântuirii noastre, Pr. Nicolae Stoleru
- 16 *Support Financiar/Pledge*, Pr. Cornel Avramescu
- 17 *Nesfârșită recunoștință...*, Pr. Remus Grama
- 19 *Unending gratitude...*, Fr. Remus Grama
- 22 *ARFORA Convocation*
- 23 *Convocare ARFORA*
- 24 *Scholarships available through the ROEA*
- 26 *Financial Report*
- 28 *Pastoral Changes*
- 29 *Episcopul, preoții și credincioșii... (IV)*, PS Sofian Brașoveanu
- 32 *Vatra Generations Appeal*

Have you remembered the Episcopate and your Parish in your will?

Considerați Episcopia și Parohia dumneavoastră în testament!

Message of His Eminence, Archbishop NATHANIEL

Dearly Beloved,

We have before us a journey to a favorite place. This journey is both unique to each person and also common to all Orthodox Christians. Of course, I am referring to the journey through the Great Paschal Fast in the weeks ahead and our arrival at our destination, the empty tomb, or better stated, the Pascha, the Resurrection of our Lord, Jesus the Christ which is also the promise of our own resurrection.

Recently, I saw a magazine about our Lord, entitled: “Who do you say I am?” This publication was in a grocery store, on the shelf with all the Hollywood stories about actors and actresses. I thumbed through the pages of colored photos of places and persons relating to Christ showing famous paintings, and even some iconography, about the life of Jesus Christ. This was the latest number of many such publications which are spewed forth every so often. From a quick glance at some of the statements in the magazine, its subjectivity was evident. We can be certain that the publishers are not concerned with Truth but with a subjective story (and of course, profit).

To truly know “Who” Jesus Christ is, the “I AM” of history, one must be a seeker of Truth. God is Truth and God will reveal himself: “God is the Lord and has revealed himself to us.” Thus, the journey ahead of us is both familiar and new. Familiar, because we know Who Christ is and ever New, because God can never be fully known by man. As we seek to know him better, so he reveals himself to each person. The only source of knowledge about Who is Jesus Christ is the Church, his Body, wherein he reveals himself through the Holy Mysteries, the Tradition of the Church, oral and written.

Thus, our journey through the days and weeks ahead is both personal to each individual and also communal, because the entire Body of Christ, the Church, is on the same road and anticipating the joy of waking up to the Day of Resurrection! The journey is planned, the road awaits us, our hearts beat in anticipation of the days of repentance and the gift of the empty tomb. There is an adage: “The longest step of a journey is the first!” We are ready and willing! Forward to meet the true Christ, He Who Is!

+Archbishop Nathaniel

Mesajul Înaltpreasfințitului Arhiepiscop NATHANIEL

Iubiți întru Hristos,

Avem înaintea noastră o călătorie către *un loc frumos*. Această călătorie este unică, atât pentru fiecare persoană în parte, cât și comună tuturor creștinilor ortodocși. Desigur, mă refer la călătoria Sfântului și Marelui Post al Paștilor, în săptămânile următoare, și la sosirea noastră la destinație, *la Mormântul gol* sau, mai bine spus, la Învierea Domnului nostru Iisus Hristos, care este, de asemenea, promisiunea Învierii noastre.

Recent, am văzut o revistă despre Mântuitorul nostru Hristos, intitulată: „*Cine spuneți voi că sunt Eu?*” Această publicație se afla într-un magazin alimentar, pe raftul cu toate informațiile de la Hollywood despre actori și actrițe. Am răsfoit paginile cu fotografii colorate ale locurilor și persoanelor referitoare la Domnul Hristos, ce prezentau picturi celebre și chiar unele icoane, despre viața Mântuitorului. Acesta a fost cel mai recent număr al unor multitudini de astfel de publicații care apar din când în când de sub tipar. La prima vedere, unele dintre afirmațiile din revistă demonstau subiectivitatea evidentă a autorului. Putem fi siguri că editorii nu sunt preocupați de Adevăr, ci de o poveste subiectivă (și, desigur, de profit).

Pentru a cunoaște cu adevărat „Cine” este Iisus Hristos, acel „EU SUNT” al istoriei, trebuie să fii un cercetător al Adevărului. Dumnezeu este Adevăr și El se va arăta: „Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă”, așa cum cântăm la Utrenie. Astfel, călătoria ce ne stă înaintea este atât una familiară, cât și una nouă. Familiară, pentru că știm cine este Hristos, însă totodată nouă, pentru că Dumnezeu nu poate fi niciodată cunoscut cu desăvârșire de către om. El se revelează omului cu aceeași măsură cu care acesta caută să-L cunoască mai mult. Singura modalitate de cunoaștere despre *Cine este Iisus Hristos* este Biserica, Trupul Său, în care se descoperă nouă prin Sfintele Taine și prin Tradiția Bisericii, orală și scrisă.

Astfel, călătoria noastră prin zilele și săptămânile ce vor urma este atât una personală, cât și una comunitară, deoarece întreg Trupul lui Hristos, Biserica, se află pe același drum și anticipează bucuria Zilei Învierii! Călătoria este planificată, drumul ne așteaptă, inimile noastre bat în așteptarea zilelor pocăinței și a darului Mormântului gol. Există un proverb: „Cel mai greu pas al unei călătorii este primul!” Suntem pregătiți și dispuși să o începem! Deci, să pornim! Tot înainte, să-L întâlnim pe adevăratul Hristos, Cel ce este!

+ NATHANIEL, Arhiepiscop

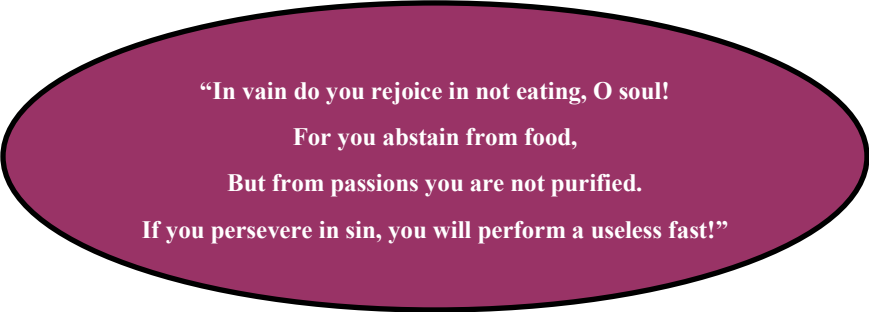
BEGINNING OF GREAT LENT

by Father Alexander Schmemmann

In the Orthodox Church, the last Sunday before Great Lent—the day on which, at Vespers, Lent is liturgically announced and inaugurated—is called **Forgiveness Sunday**. On the morning of that Sunday, at the Divine Liturgy, we hear the words of Christ: “If you forgive men their trespasses, your heavenly Father will also forgive you, but if you forgive not men their trespasses, neither will your Father forgive your trespasses...” (Mark 6:14-15).

Then after Vespers—after hearing the announcement of Lent in the Great Prokeimenon: “Turn not away Your face from Your child, for I am afflicted! Hear me speedily! Draw near unto my soul and deliver it!”, after making our entrance into Lenten worship, with its special melodies, with the prayer of Saint Ephraim the Syrian, with its prostrations—we ask forgiveness from each other, we perform the rite of forgiveness and reconciliation. And as we approach each other with words of reconciliation, the choir intones the Paschal hymns, filling the church with the anticipation of Paschal joy.

What is the meaning of this rite? Why is it that **the Church wants us to begin the Lenten season with forgiveness and reconciliation**? These questions are in order because for too many people Lent means primarily, and almost exclusively, a change of diet, the compliance with ecclesiastical regulations concerning fasting. They understand fasting as an end in itself, as a “good deed” required by God and carrying in itself its merit and its reward. But **the Church spares no effort in revealing to us that fasting is but a means, one among many, towards a higher goal: the spiritual renewal of man, his return to God, true repentance and, therefore, true reconciliation**. The Church spares no effort in warning us against a hypocritical and pharisaic fasting, against the reduction of religion to mere external obligations. As a Lenten hymn says:

“In vain do you rejoice in not eating, O soul!
For you abstain from food,
But from passions you are not purified.
If you persevere in sin, you will perform a useless fast!”

Now, **forgiveness stands at the very center of Christian faith and of Christian life because Christianity itself is, above all, the religion of**

forgiveness. God forgives us, and His forgiveness is in Christ, His Son, whom He sends to us so that by sharing in His humanity we may share in His love and be truly reconciled with God. Indeed, **Christianity has no other content but love. And it is primarily the renewal of that love, a growth in it, that we seek in Great Lent, in fasting and prayer, in the entire spirit and the entire effort of that season.** Thus, truly forgiveness is both the beginning of, and the proper condition for, the Lenten season.

One may ask, however: Why should I perform this rite when I have no “enemies?” Why should I ask forgiveness from people who have done nothing to me, and whom I hardly know? To ask these questions is to misunderstand the Orthodox teaching concerning forgiveness. It is true that open enmity, personal hatred, real animosity may be absent from our life, though if we experience them, it may be easier for us to repent, for these feelings openly contradict Divine commandments. But the Church reveals to us that **there are much subtler ways of offending Divine Love. These are indifference, selfishness, lack of interest in other people, of any real concern for them—in short, that wall which we usually erect around ourselves, thinking that by being “polite” and “friendly” we fulfill God’s commandments.** The rite of forgiveness is so important precisely because it makes us realize—be it only for one minute—that our entire relationship to other men is wrong, makes us experience that encounter of one child of God with another, of one person created by God with another, makes us feel that mutual “recognition” which is so terribly lacking in our cold and dehumanized world.

On that unique evening, listening to the joyful Paschal hymns **we are called to make a spiritual discovery: to taste of another mode of life and relationship with people, of life whose essence is love.** We can discover that always and everywhere Christ, the Divine Love Himself, stands in the midst of us, transforming our mutual alienation into brotherhood. As I advance towards the other, as the other comes to me—we **begin to realize that it is Christ who brings us together by His love for both of us.**

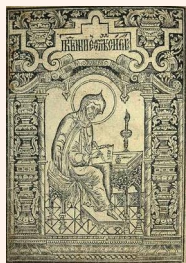
And because we make this discovery—and because this discovery is that of the Kingdom of God itself: The Kingdom of Peace and Love, of reconciliation with God and, in Him, with all that exists—we hear the hymns of that Feast, which once a year “opens to us the doors of Paradise.” We know why we shall fast and pray, what we shall seek during the long Lenten pilgrimage.

Forgiveness Sunday: the day on which we acquire the power to make our fasting—true fasting; our effort—true effort; our reconciliation with God—true reconciliation.

Originally posted on oca.org on March 18, 2013.

Învățăturile Sfinților Părinți

Fericit este omul acela care are întru sine frica lui Dumnezeu, că unul ca acesta este fericit și de Duhul Sfânt: „*Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul*”. Căci, cu adevărat, cel ce se teme de Domnul. Afară de toată meșteșugirea vrăjmașului este, și de toată bântuirea vrăjmașului scapă. Cel ce are frica lui Dumnezeu, cu ușurință biruiește meșteșugirile vrăjmașului celui rău, pentru că întru nimic pe dânsul nu-l robește, căci, pentru frica lui Dumnezeu, dulceața trupului nu o primește. Cel ce se teme de Domnul nu se răspândește cu mintea aici și acolo, fiindcă așteaptă pe Stăpânul său, nu cumva să vină fără de veste și îl va afla trândăvindur-se și-l va tăia în două. Cel ce are frica lui Dumnezeu nu petrece fără de grijă, că totdeauna este treaz. Cel ce se teme de Dumnezeu, la somn fără de măsură pe sine nu se dă, că priveghează și așteaptă venirea Domnului său. Cel ce se teme de Domnul nu petrece cu nebăgare de seamă, ca să nu întărate pe Stăpânul său. Cel ce se teme de Domnul nu se trândăvește, că totdeauna se îngrijește de talantul ce-l are, ca să nu se osândească. Cel ce se teme face totdeauna cele ce plac Domnului său și pe acestea le gătește, ca, după ce va veni Domnul, pentru multe să-l laude.

Deci, de multe bunătăți se face pricinuitoare frica Domnului celor ce o au pe ea.

Sfântul Efrem Sirul

Despre frica de Dumnezeu, Cuvinte și învățături, I, Bacău 1997, 71.

(Parte din scrierile sale se pot găsi la adresa: <https://tinyurl.com/efremsirul>)

From Parishes and Monasteries...

His Eminence, Archbishop Nathaniel, and His Grace, Bishop Andrei, celebrating a memorial service for Archbishop Valerian at the Saint Mary cemetery (January 28, 2021).
Înaltpreasfințitul Nathaniel și Preasfințitul Andrei săvârșind o slujbă de pomenire în memoria Arhiepiscopului Valerian la Vatra Românească (28 ianuarie 2021).

His Grace, Bishop Andrei, visiting Saint Anne Parish, Jacksonville, FL (March 3, 2021).
Preasfințitul Părinte Andrei în vizită pastorală la Parohia Sfânta Ana, Jacksonville, FL (3 martie 2021).

Archbishop Nathaniel, at the ordination into priesthood of deacon Wayne Paul Wright, Presentation of our Lord Church, Fairlawn, OH (February 7, 2021).

Înaltpreasfințitul Nathaniel, săvârșind hirotonia întru preot a Diaconului Wayne Paul Wright, la biserica Întâmpinarea Domnului din Fairlawn, OH (7 februarie 2021).

Pastoral visit at Saints Constantine and Helen Parish in Lilburn, GA
(February 19, 2021)

Vizită pastorală la Parohia Sfinții Constantin și Elena din Lilburn, GA
(19 februarie 2021)

The faithful and His Grace, Bishop Andrei, at Saints Michael and Gabriel Parish
in Apopka, FL (March 1, 2021)

Preasfințitul Andrei împreună cu credincioșii Parohiei Sfinții Arhangheli Mihail
și Gavriil, Apopka, FL (1 martie 2021)

Divine Liturgy officiated by Bishop Andrei at Holy Trinity Parish,
Miramar, FL (February 28, 2021)

Sfânta Liturghie săvârșită de către Preasfințitul Andrei la
Parohia Sfânta Treime, Miramar, FL (28 februarie 2021)

His Grace, Bishop Andrei, visiting Saint Polycarp Church in Naples, FL
(February 21-23, 2021)

Vizita pastorală a Preasfințitului Andrei în Parohia Sfântul Policarp,
Naples, FL (21-23 februarie 2021)

Great Vespers at St Stephen the Great Parish, Clearwater, FL
(February 20, 2021)

Vecernia Mare în Parohia Sfântul Ștefan cel Mare, Clearwater, FL
(20 februarie 2021)

Children welcoming Bishop Andrei at Holy Cross Parish, Hollywood, FL
(February 27, 2021)

Copiii întâmpinându-l pe Preasfințitul Andrei la Parohia Sfânta Cruce,
Hollywood, FL (27 februarie 2021)

„Buna Vestire” - începutul mântuirii noastre

O veste bună aduce, în general, un stimulent moral și poate imprima un suflu nou, o stare de spirit nouă și chiar o altă traiectorie de viață, celui căruia îi este menită. Extrapolând, pentru creștini, uimitoarea, minunata „bună vestire”, venită din Cer, a schimbat azimutul existenței umanității. Purtătorul ei a fost, în străvechime, „la plinirea vremii”, trimisul lui Dumnezeu-Tatăl Ceresc, arhanghelul Gavriil, iar primitoarea, pentru noi toți, a fost o Fecioară, din casa și neamul nobil al regelui psalmist David, iar numele ei era Maria-Mariam

(în onomastica iudaică = cea plăcută, Doamnă, Stăpână, „stella maris”). Amplul dialog oaspete/gază este reprodus și relatat minuțios de către Sfântul Luca, unul din evangheliștii sinoptici (Luca 1,26-38). Dumnezeu-Tatăl a ales această cale, de vestire minunată, după logica firii, către Sfânta Fecioară Maria, spre a împlini evenimentul mântuitor al Înrupării. Momentul binecunoscut, Buna Vestire, se petrece în cetatea Nazaret, din Galileea, provincia de la miazănoaptea Țării Sfinte și de aceste locuri se leagă cea mai mare făgăduință dumnezeiască, cea mai frumoasă și proniatoare vestire, care face „începutul mântuirii noastre și iconomia tainei celei din veac (Efes 3,9)” – „Fiul lui Dumnezeu, fiul Fecioarei se face și Gavriil arhanghelul harul îl binevestește” (din imnografia praznicului). De veacuri lumea era în așteptarea acestei mântuitoare înștiințări (de pe urma căderii din har a protopărinților neamului omenesc, urmată de alungarea din paradis) și făgăduința, de la început de lume și de istorie, a unui Mântuitor, care să ridice întreaga făptură din întuneric și din umbra morții. Hristos Dumnezeu, din nemărginită dragoste de oameni se întrupează, „asemenea nouă, afară de păcat”, se coboară din Cer la făptura Sa, se lasă cuprins în pântecul Fecioarei, „pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire”, ca să împace răscumpărător umanitatea cu Dumnezeu.

Arhanghelul Gavriil, arhistrategul oștilor cerești – de care se leagă toate marile evenimente privind Înruparea Mântuitorului Hristos – a înștiințat, din poruncă dumnezeiască, pe Prea Curata Fecioară și prin ea întreaga creație că „s-a plinit vremea” Înrupării lui Hristos Dumnezeu, din pântecul ei curat și ea

avea să fie maica Sa. O astfel de „vestire” este cea mai importantă din istoria lumii. Gavriil, „arhanghelul bunelor vestiri”, dă binețe Fecioarei Preacurate cu cuvintele: „Bucură-te cea plină de har! Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei!” (Luca 1,28) și aceasta fiindcă Dumnezeu era aieva cu ea. Preacurata trăiește clipe de sublimă sfială și uimire, știindu-se trăind în desăvârșită curăție trupească, dar se lasă cuprinsă apoi de o bucurie negrăită, datorată adumbririi harului asupra sa. Sfântul Grigore Palama spune că ea „primise harul înainte de vizita arhanghelului deoarece, prin viețuirea în Sfânta Sfintelor templului din Ierusalim, în rugăciune isihastă, a adunat în ființa ei bogăția harului dumnezeiesc”, a ajuns la „sfânta sfintelor vieții duhovnicești”, la iluminare și astfel a fost înălțată la vrednicia de a deveni, nenuntită fiind, maica lui Hristos. Iar Sfântul Nicodim Aghioritul adaugă faptul că „Preacurata, Fecioara neprihănită, a luat și a avut plinirea harului, din plinătatea harului Fiului Său, înainte, în timpul și după zămislire”. Sfântul Ioan Damaschin, la rândul său, teologhisește pe această temă subliniind că „la momentul Bunei Vestiri, Maica Domnului a luat Duh Sfânt, care a curățit-o deplin, i-a dat puterea de a-L primi în pântecele ei preacurat și a naște pe Hristos Dumnezeu-Omul”. Răspunsul Fecioarei Maria, la înștiințarea arhanghelului, că va avea înalta chemare de a naște pe Hristos, Mântuitorul lumii, este grăitor și revelator: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău !” (Luca 1,38). Din aceste cuvinte ies la iveală, pe de o parte, credința vie, buna cuviință și smerenia curată față de mesajul îngeresc, dar și virtuțile supunerii și ascultării desăvârșite, întru împlinirea voii lui Dumnezeu, într-o situație cu totul excepțională și greu de acceptat pentru rațiunea și logica omenească în general. Buna Vestire reliefează evidența că Întruparea este inițiativa lui Dumnezeu Tatăl dar care se concretizează cu conlucrarea Mariei. Născând pe Hristos Dumnezeu, Cel de o ființă cu Tatăl, Fecioara Maria nu iese din condiția sa umană, însă Cel născut din ea este Dumnezeu adevărat și Om adevărat.

La momentul aducerii „Bunei Vestiri” de către arhanghelul Gavriil, a avut loc zămisirea directă a pruncului Iisus, prin puterea și lucrarea Sfântului Duh - „Îngerul zicând ție: Fecioară, bucură-te!, împreună cu glasul (*rostirea*) s-a întrupat Stăpânul tuturor” (din *imnografia praznicului*). Prea Curata Fecioară L-a născut pe Hristos ca Om - „Și Cuvântul trup s-a făcut și S-a sălășluit între noi...plin de har și de adevăr” (Ioan 1,14) dar zămisirea (*„luarea în pântece”*), minune dumnezeiască, s-a petrecut în desăvârșită curăție, fără tulburare, în liniște și în taină, de la Duhul Sfânt și mai cu seamă fără să pricinuiască vreo alterare condiției feciorelnice a Născătoarei, căci acolo unde este prezentă lucrarea Sfântului Duh „se biruiește rânduiala firii”. De aceea, ea a rămas Fecioară atât înainte de naștere, în timpul nașterii și, respectiv, după naștere. Aceasta este semnificația plastică a celor trei stele de pe fruntea și de pe cei doi umeri ai Maicii Domnului, în ipostazele ei iconografice.

Unirea firii dumnezeiești cu cea omenească în pântecel Născătoarei (*cea care naște/Cel ce Se naște*), neamestecat, neschimbat, nedespărțit și neseplat, este începutul îndumnezeirii firii omenești. Consecința majoră a acestei realități este că Prea Sfânta Fecioară trebuie să fie numită Născătoare de Dumnezeu, pentru că ea nu a născut un om, care a avut harul lui Dumnezeu, ci L-a născut cu adevărat pe Dumnezeu-Omul. Ea nu este Născătoare de Hristos, ci Născătoare de Dumnezeu și, cu prezența și lucrarea Duhului Sfânt, L-a luat pe Hristos în pântec și L-a născut ca Om. Hristos născut din Fecioara este Dumnezeu-Omul, adică Dumnezeu desăvârșit și Om desăvârșit. Zămislirea, purtarea în pântec și nașterea lui Hristos s-au împlinit, cum spuneam, deopotrivă suprafiresc și firesc: suprafiresc pentru că s-a făcut fără sămânță, prin creație, de la Duhul Sfânt și respectiv firesc, fiindcă purtarea în pântec a decurs în mod natural. În acest sens Sfântul Vasile cel Mare precizează: „Cel purtat în pântec a fost deindată desăvârșit cu trupul”. Zămislirea în afara legăturii trupești, deci fără sămânță și purtarea în pântec fără efort și greutate sunt legate organic de nașterea fără stricăciune și durere. „Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul care se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema” (Luca 1,35). Preacurata este singura maică și fecioară din istoria omenirii, care s-a făcut „rai cuvântător” și „scară către cer”, prin lucrarea ei mântuitoare, care a unit cele pământești cu cele cerești. „Că a căutat spre smerenia roabei Sale ... Că mi-a făcut mărire Cel Puternic și Sfânt este numele Lui” (Luca 1,48-49) și pentru această mărire, exprimată profetic, „o vor ferici toate neamurile” (Luca 1,48). În adâncă smerenie, Maica Sfântă și-a asumat rânduiala dumnezeiască și s-a golit pe sine, pentru a-l da lui Hristos Dumnezeu tot locul și libertatea să se sălășluiască într-însa și s-o înalțe apoi la Cer, unde este „mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii” (din imnografie), „locăș al sfințeniei” și „vas ales al plinirii rânduiei Ziditorului”. Persoana Născătoarei de Dumnezeu este strâns legată, în istoria mântuirii, de persoana lui Hristos Dumnezeu, iar dogma mariologică și cultul Maicii Domnului se raportează indisolubil la Hristologie. Când vorbim despre Hristos nu putem separa Persoana acestuia de cea de la care El a luat trup, iar când vorbim despre Născătoarea de Dumnezeu ne referim implicit la Hristos, deoarece harul și vrednicia ei izvorăsc de la Fiul său.

Având aceste bogate și sugestive încredințări, să nu vedem în Buna Vestire - sărbătoare împărătească în cinstea Maicii Domnului - doar ziua înmorminării lui Hristos Dumnezeu, doar un fapt istoric cert și un prilej de rememorare periodică, ci o bucurie sfântă, o „primăvară a mântuirii” pentru întreg neamul omenesc. În duhul tradiției poporului din care făcea parte, Mihai Eminescu, luceafărul poeziei și exponentul spiritualității noastre culte românești, a dedicat Prea Sfintei Născătoare nemuritoare versuri/rugăciune: „O, Maică Preacurată și pururea Fecioară, Marie!”.

În cheie liturgică, sărbătoarea luminată a Bunei Vestiri, totdeauna situată tipiconal de-a lungul nevoițelor Păresimilor, se prăznuiește sub semnul bucuriei sfinte și al mângâierii, pe care Biserica le împărtășește credincioșilor încununat, cu o imnografie bogată și înălțătoare. „Bucură-te, cea plină de har!” este imperativul întâmpinării, de către Gavriil arhanghelul, a Sfintei Fecioare și ceea ce se petrece la acea „plinire a vremii” ține deopotrivă de minune și de taină.

„Maică Sfântă, Fecioară neispită de nuntă, care ai purtat în pânțele pe Dumnezeu Cel peste toate și ai născut pe Fiul Cel fără de ani, dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine”.

Preot Dr. Nicolae Stoleru

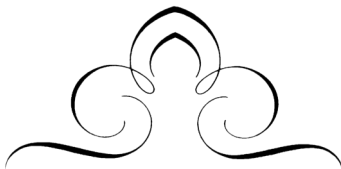
Biserica Înălțarea Domnului, Montréal, QC

Suport Financiar/Pledge

Aducem mulțumire tuturor celor care au înțeles rostul bisericii în viețile lor. Celor care, împlinind cuvântul Scripturii, se străduiesc lună de lună să suporte financiar (pledge) biserica. Acesta fiind și membră la parohie. În Vechiul Testament, era legea zecuielii din tot ce câștiga omul. În Geneză 14,20, scrie că „Avraam a dat zeciuială din toate”. Pe vremea Domnului Iisus, fariseul zice: „Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig”. Iisus nu a desființat zeciuiala. În vremea apostolilor nu se pune problema zecuielii sau a darului, pentru că cei ce deveneau creștini își vindeau averile și le puneau la picioarele apostolilor. Dărnici erau o bucurie. Era făcută cu generozitate, nu cu zgârcenie sau de silă. Domnul zicea: „mai fericit este a da decât a lua”. Desigur, când răcește credința, scade și dărnici până acolo că nu o mai socotim bucurie. Pentru cei care nu au credință și nu se silesc să cunoască Scriptura, a pomeni așa ceva este ca o jignire sau tupeu. Trebuie știut că Cel care a spus luați, a spus și dați.

**Articol publicat de către Preacucernicul Părinte Cornel Avramescu în
Buletinul lunar, decembrie 2020
Biserica Sfânta Maria, Anaheim, CA**

**Nesfârșită Recunoștință:
Omagiu Părintelui Profesor Mircea Păcurariu**

Vestea adormirii în Domnul a magistrului Istoriei Bisericii Ortodoxe Române, Preot Doctor Academician Iosif Mircea Păcurariu (1932-2021), a străfulgerat meridianele în data de 13 ianuarie, 2021, și împreună cu ele mii de inimi ale ierarhilor, preoților, credincioșilor, dar mai cu seamă a ucenicilor săi, de pretutindeni. Înaltpreasfințitul Arhiepiscopul nostru Nathaniel a înălțat rugăciuni și a transmis îndureratei familii compasiunea și condoleanțele preoțimii din America și Canada, îndemnând să fie pomenit în rugăciuni în parohiile din America de Nord.

Născut la 30 iulie, 1932, în Ruși, Hunedoara, Părintele Iosif Mircea Păcurariu era fiu de preot, reprezentând a șasea generație de preoți din familia sa. După studiile liceale, la Deva, și-a urmat chemarea la Facultatea de Istorie din Cluj, dar întrucât era fiu de preot, a fost exmatriculat în 1952, pentru “rațiuni politice”. Astfel, Dumnezeu, care înalță pe cel căzut, i-a îndreptat pașii spre Facultatea de Teologie de la Sibiu (1952-1956) și cursurile de doctorat la București (1956-1959). A fost cel mai mare dar al comunismului față de Biserică. Dumnezeu i-a așezat înaintea o lucrare pe care a dus-o la bun sfârșit cu vrednicie și cu o trudă de peste 60 de ani, precum și cu recunoscută erudiție. A fost mai întâi profesor la Seminarul Teologic de la Neamț (1959-61), iar apoi asistent, conferențiar și profesor la Facultatea de Teologie din Sibiu (1961-2001).

Eruditul dascăl a îndrumat și format peste 35 de largi promoții de studenți teologi, care slujesc astăzi pretutindeni în lume, precum și 16 doctoranzi. Mulți dintre aceștia, printre care mă număr și eu, sunt astăzi slujitori, formați în duhul marelui nostru dascăl, în episcopiile din afara granițelor României. Un număr rezonabil de mare slujește în Episcopia Ortodoxă Română din America, pe care Părintele Profesor a cercetat-o, în anul 1994, scriind apoi documentate și mișcătoare articole în *Telegraful Român* și în lucrările sale.

După afirmația Profesorului Ioan Aurel Pop, Președintele Academiei Române și a Ierarhilor care l-au prohodit în maiestoașa Catedrală Mitropolitană din Sibiu, Părintele Mircea Păcurariu este „*cel mai mare istoric al Bisericii din România*”. După șase decenii de osteneală, lasă în urmă zeci de volume, mii de articole și sute de studii de istorie bisericească, care articulează cu competență cele mai dezbătute aspecte ale istoriografiei neamului românesc, inclusiv: continuitatea poporului român, uniția și trista dezbinare a Românilor Ortodocși din America cauzată de comunism. Astăzi este ușor pentru oricare cititor să caute și să găsească aceste informații. De aceea, nu voi intra aici în acest subiect. Precizez doar că ne-a dăruit cele mai autoritative volume de

Istorie a Bisericii Ortodoxe Române (în care a inclus întotdeauna și Biserica Greco-Catolică), *Dicționarul Teologilor Români* și *Enciclopedia Bisericii Ortodoxe Române* (care nu omit Eparhia noastră). Lucrările ilustrului istoric sunt astăzi traduse în limbile Engleză, Germană și Franceză, umplând un mare gol existent în bibliotecile străine, mai înainte de el.

Părintele Profesor Mircea Păcurariu împreună cu Înaltpreasfințitul Nathaniel, Preacucernicul Părinte Remus Grama și Preacucernicul Părinte Laurence Lazar

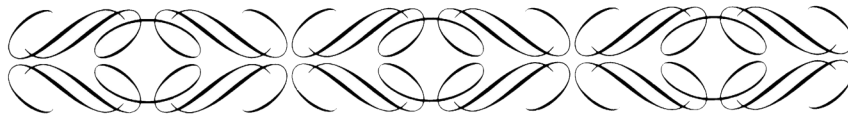
Ca unul care a suferit represaliile guvernului comunist în anii stalinismului, Părintele Profesor Mircea Păcurariu s-a identificat cu pătimirile *Episcopiei de la Vatra Românească* și – la invitația foștilor săi studenți, absolvenți ai Facultății sibiene –, a vizitat-o în 1994, împreună cu distinsa Doamnă Profesoară Minerva (fiica marelui profesor sibian Spiridon Căndea). A avut o deosebită afinitate față de Arhiepiscopul Nathaniel, Maica Alexandra (Prințesa Ileana a României), Arhimandritul Roman Braga, Părintele Vasile Hațegan, Părintele Eugen Lazar și Arhimandritul Felix Dubneac, de foștii studenți și de unii credincioși din a doua și a treia generație de emigranți. A dorit mult refacerea unității Episcopiei din America, așa cum era ea pe vremea Preasfințitului Policarp Morușcă și m-a sprijinit în cercetare. M-a însoțit și m-a îndrumat personal, în călătoriile de studiu în România și a fost îndurerat când eforturile de apropiere dintre cele două eparhii americane nu au ajuns să rodească. Ușa Sfinției Sale, de la locuința de pe Calea Dumbărvii, ne era deschisă tuturor. Împreună cu Doamna Minerva, ne primea cu bucurie, ne dăruia întotdeauna noile sale volume, cu autograf, și se interesa de toate pupilele sale, știind pe fiecare pe nume, împreună cu familiile lor. Era un

adevărat om, un rugător preot și un sensibil iubitor al aproapelui, nelipsind de la marile dureri ale foștilor săi studenți.

Vasta sa operă acoperă istoria noastră națională și provincială, monografii monastice, mitropoliile istorice românești, legăturile cu alte Biserici naționale, sfinții români, cultura și tiparul, monografia Catedralei din Sibiu, Basarabia, Sfinții Daco-Romani, predici, cărturari sibieni și multe altele. Deși preocupat de cele mai mici detalii, academicianul Mircea Pacurariu a avut o viziune amplă, plasând evoluția istoriografiei românești în contextul teologic și istoric universal. Ca și lucrările istorice ale lui Nicolae Iorga, opera sa va rămâne și va rămâne totdeauna un temelie solid și un punct de referință. De aceea, vajnicul istoric bisericesc a fost onorat cu cele mai importante distincții bisericești și naționale, fiind omagiat de P.F. Patriarh Daniel al României și de cei mai mari Ierarhi Români, inclusiv Mitropolitul Laurențiu al Ardealului și Mitropolitul Andrei al Clujului, care a accentuat făgăduința Mântuitorului că: „cel ce va face și va învăța, mare se va chema în împărăția cerurilor“ (Mt 5,19).

În numele Ierarhilor Episcopiei Ortodoxe Române din America și a tuturor fraților preoți și foști studenți, cu nesfârșită dragoste și recunoștință, ne rugăm pentru sufletului ilustrului nostru magistru și rugăm pe Domnul să o consoleze pe îndurerata Doamnă Preoteasă Minerva și pe cele două fiice, Corina și Mirela, cu nădejdea Învierii. *Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău!*

Pr. Prot. Dr. Remus Grama
Catedrala Sfânta Maria, Cleveland

UNENDING GRATITUDE:

HOMAGE TO FATHER PROFESSOR MIRCEA PACURARIU, TH. D.

On January 13, 2021, the news of the falling asleep in the Lord of Professor Dr. Mircea Pacurariu, member of the Romanian Academy, rapidly crossed the meridians and touched the hearts of thousands of hierarchs, clergy and faithful around the world. From the Romanian Orthodox Episcopate of America, His Eminence, Archbishop NATHANIEL conveyed condolences to the Pacurariu family in Sibiu, Romania. He blessed our clergy, in the USA and Canada, to honor the great theologian with memorial services. Such honors are usually given to hierarchs, but Father Mircea Pacurariu was certainly one of a kind, for two reasons: He was always close to our faithful in America and, secondly, he

is regarded, as Ioan Aurel Pop President of Romanian Academy said, as: “the greatest Church historian of Romania.” Many of our clergy were his students.

Born on July 30, 1932, in Ruși, Hunedoara, Father Mircea Pacurariu was the son of a priest, representing the sixth continuous clerical generation in his family. He graduated high school in Deva and was admitted to the School of History at the University of Cluj. After one year, because he descended from a priestly family, he was ousted by the communist authorities from the Faculty of History for “political reasons.” In this way, the Lord, who raises those that are fallen, directed his footsteps toward the Theological Faculty of Sibiu (1952-1956). Afterward, he completed his doctoral studies in Bucharest (1956-59). Retrospectively, one could say that he was the greatest gift that communism could have offered to the Church. God certainly placed before him an enormous field of work that he worthily completed after a laborious and brilliant activity of over 60 years. He would first become a teacher at Neamț Theological Seminary (1959-61), then an assistant, lecturer and full Professor at the Andrei Saguna Theological Faculty, University of Sibiu (1961-2001).

This erudite Professor has taught and guided over 35 generations of Theology students, as well as 16 doctoral students. Many of these, among whom I am honored to be listed, are today serving parishes all over the world. Some of us are serving the ROEA, which he visited in 1994, at the invitation of Archbishop Nathaniel and the *Andrei Saguna Alumni Association*, which I led. Upon his return to Romania, he wrote well-documented and moving articles, in *Telegraful Român*, as well as in his subsequent editions of the *History of the Romanian Orthodox Church (ROC)*.

The writings of this devoted servant of the Lord are too numerous to list here; however, I would like to mention his most significant works. He is the author of the *History of Romanian Orthodox Church for the Theological Seminaries (1972-2006, five editions)*; *The History of the ROC for the Theological Seminaries, 3 volumes, Bucharest 1980-81, three editions*; *The Dictionary of the Romanian Theologians, Bucharest 1996 and Sibiu, 2014*; he collaborated in the *Encyclopedia of Romanian Orthodoxy, Bucharest, 2010*. He also authored over 14 volumes on various ecclesiastical history themes and published hundreds of substantial contributions in specialty magazines. For these reasons, in 2002 and 2012, he was honored by his students in *Revista Teologica* and in a special commemorative volume for which I was honored to collaborate. Father Pacurariu aptly wrote on the most controversial aspects of Romanian history, including the painful split of the Romanian Orthodox Episcopate of America as a result of the communist interferences in Church life (1951). As a result of his enormous contributions to historical research, he received many honors from both the Romanian Patriarchate, the Academy and the Romanian

State (the order *Steaua României*), including a stately funeral in the majestic Metropolitan Cathedral of Transylvania.

As one who suffered the pressures of the former communist government during Stalin's era, Father Pacurariu identified himself with the sufferings of our Vatra Episcopate. He manifested a special affinity to Archbishop Nathaniel, Archimandrite Roman Braga, Father Vasile Hategan, Father Eugene Lazar, Archimandrite Felix Dubneac, and to his former students as well as laypeople, immigrants of a second and third generation. He pleaded for the reunion of the Episcopate of America, as it was at the time of His Grace, Bishop Policarp, and helped me in my research on this theme. Together with the distinguished Doamna Preoteasa Minerva Pacurariu (daughter of professor Spiridon Candea), he received us with hospitality in their home, always inquiring about his former students. He was an upright character, a prayerful priest and a caring soul, sensitive to the great sufferings of his former students.

His works will remain a solid foundation and point of reference for all future church history studies. He was honored by Patriarch Daniel and ten Hierarchs. Metropolitan Laurentiu of Transylvania presided, and Metropolitan Andrei of Cluj stated that "he who does and teaches will be called great in heaven" (Mt. 5:19). Archbishop Calinic of Arges and other seven Hierarchs, as well as professors and clergy, concelebrated.

On behalf of our clergy and faithful, His Eminence Archbishop Nathaniel offered prayers and sent condolences to the esteemed family, his wife and two daughters, Corina and Mirela. *"Among the saints, O Christ, rest the soul of your servant!"*

V. Rev. Dr. Remus Grama

Saint Mary Cathedral, Cleveland, Ohio

SAVE THE DATE:

**Virtual Episcopate Congress
Saturday, September 11, 2021**

MARCAȚI DATA:

**Congresul Virtual al Episcopiei
Sâmbătă, 11 Septembrie, 2021**

CONVOCATION
73rd A.R.F.O.R.A. CONGRESS

June 26, 2021

On-line meeting on ZOOM

In conformity with Article II, Section 2 of the By-Laws, we hereby convoke the 73rd National A.R.F.O.R.A. Congress to be held on June 26, 2021 on ZOOM.

Diocesan Hierarchy: The Most Reverend Archbishop NATHANIEL (Popp) of Detroit

Vicar Bishop: The Right Rev Bishop ANDREI (Hoarște) of Cleveland

ARFORA Spiritual Advisor: The V. Rev. Fr. George Treff

ARFORA National President: Adelina Balog

ARFORA National Secretary: Adela Price

Schedule of Events

On-line registration thru email until **June 6, 2021**:
adelina_balog@hotmail.com

Friday, June 25, 2021 at 7:30 PM EDT - On-line Executive Board meeting

Saturday, June 26, 2021

12:30 PM EDT – Zoom meeting will be open

1:00 PM EDT – Congress Session I

2:30 PM EDT – Break

2:45 PM EDT – Congress Photograph

3:00 PM EDT – Congress Session II

CONVOCARE

AL 73-LEA CONGRES A.R.F.O.R.A.

26 iunie 2021

Conferință on-line prin intermediul platformei virtuale ZOOM

În conformitate cu articolul II, secțiunea a 2-a din Statut, convocăm cel de-al 73-lea Congres Național A.R.F.O.R.A., care va avea loc pe data de 26 iunie 2021, prin intermediul platformei virtuale ZOOM.

Episcop: Înaltpreasfințitul NATHANIEL (Popp)

Episcop vicar: Preasfințitul ANDREI (Hoarște)

Consilier spiritual ARFORA: Preot George Treff

Președinte național ARFORA: Adelina Balog

Secretar național ARFORA: Adela Price

Programul evenimentelor:

Înregistrare on-line prin e-mail până pe **6 iunie 2021:**
adelina_balog@hotmail.com

Vineri, 25 iunie 2021 la 7:30 PM ora Coastei de Est (EDT) -
Conferință on-line a Biroului Executiv

Sâmbătă, 26 iunie 2021

12:30 PM EDT – Debutul conferinței prin intermediul platformei virtuale Zoom

1:00 PM EDT – Prima sesiune a Congresului

2:30 PM EDT - Pauza

2:45 PM EDT - Fotografia Congresului

3:00 PM EDT – A doua sesiunea a Congresului

**SCHOLARSHIPS AVAILABLE THROUGH
THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE (ROEA)**

*All information and some application forms may be accessed via the internet
at: <https://www.roea.org/scholarships>*

A.R.F.O.R.A. SCHOLARSHIPS**A.R.F.O.R.A./MARTHA GAVRILA SCHOLARSHIP FOR WOMEN**

The A.R.F.O.R.A./Martha Gavrila Scholarship for Women is offered to women in post-graduate studies. It was established in memory of Mrs. Martha Gavrila, long-time president of A.R.F.O.R.A. who worked tirelessly for the Episcopate and Vatra Românească. The first scholarship was awarded at the 1985 A.R.F.O.R.A. Congress held at St. Mary Church in Chicago, Illinois. The sum of \$1000.00 may be awarded annually to a selected student. **DEADLINE: MAY 10, 2021.** Go to <https://www.roea.org/arforamarthagavrila> to download the Application Form & Requirements.

A.R.F.O.R.A. UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP FOR WOMEN

The A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship for Women was offered for the first time in 1994. A scholarship of \$1000.00 may be awarded annually to selected students who have successfully completed their first year of an undergraduate program. **DEADLINE: MAY 10, 2021.** Go to <https://www.roea.org/arforaundergraduate> to download the Application Form & Requirements.

A.R.F.O.R.A. HELEN MUNTEAN EDUCATION SCHOLARSHIP FOR WOMEN

The A.R.F.O.R.A. Helen Muntean Education Scholarship for Women is a scholarship of \$1000.00 that may be awarded annually to women who are working toward a career in teaching. **DEADLINE: MAY 10, 2021.** Go to <https://www.roea.org/arforahelenmuntean> to download the Application Form & Requirements.

WM. R. STANITZ / AROY SCHOLARSHIP

In August of 1971, the Constantin J. Stanitz family of Chicago established a Scholarship Fund in memory of their son, William Robert Stanitz, who met a tragic death in California. Two undergraduate scholarships of \$1,000 each may be awarded annually. The applicant must be an active AROY member, a graduate of high school or a college student, or one who intends to enroll in a school or college of university level. **DEADLINE: MAY 31, 2021.** Go to <https://www.roea.org/williamrstanitzaroy> for application requirements.

WINTER 2021

Solia The Herald

DUMITRU GOLEA GOLDY-GEMU SCHOLARSHIP

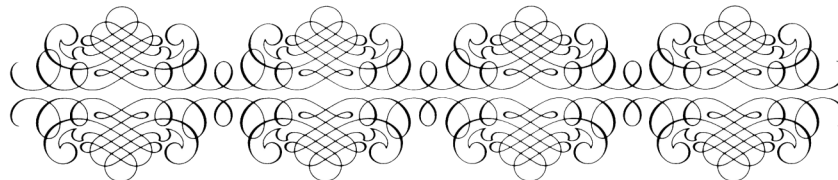
Offers two undergraduate scholarships of \$1,500 each, which may be awarded annually to undergraduate students of Romanian origin according to the established requirements and rules. The applicant must have completed high school or already be enrolled in college. **DEADLINE: MAY 31, 2021.** Go to <https://www.roea.org/dumitrugoleagoldygemu> for requirements and application forms.

THE PAMFIL AND MARIA BUJEA FAMILY ORTHODOX CHRISTIAN SEMINARIAN SCHOLARSHIP

The Pamfil and Maria Bujea Seminarian Scholarship is a scholarship given once only to a male or female Canadian or American Orthodox Christian citizen studying with the intention of serving, for a given period of time, the Romanian Orthodox Episcopate of America in Canada. The time to be served is at the discretion of the ruling hierarch. The number of scholarships awarded to qualified students is determined by the committee. The scholarship is given directly to the School of Theology at the beginning of the recipient's second year of continued theological studies. **To be considered for the Autumn-Winter Term, a fully completed application must be postmarked on or before MAY 31, 2021. Applicants may obtain requirements from** <https://www.roea.org/bujeamemorial>.

VICTOR POP SCHOLARSHIP

The Victor Pop Scholarship was established in memory of the late Victor Pop by his family to honor his legacy of hard work and perseverance in life which resulted in great achievements. The goal of the scholarship is to assist college students who are committed in their academic pursuits to complete their studies. **It is specifically geared towards Junior and Senior standing college students or graduate students**, who show their commitment and desire to complete their studies. The Victor Pop Scholarship shall be **awarded annually to one person in the amount of US \$1,000.00**. For Scholarship Requirements and Application, visit <https://www.roea.org/victorpopscholarship>. **DEADLINE: July 1, 2021.**

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

V Rev Fr Dimitrie Vincent, Redford, MI.....	\$200.00
M/M Michael Glodich, Cleveland, OH.....	\$125.00
M/M Victor Dinu, Skokie, IL	\$100.00
Theodore & Eva Gavala, Jenkintown, PA	\$100.00
Andre & Donna Gib, Mesa, AZ.....	\$100.00
Richard Grabowski, Jackson, MI.....	\$100.00
(IHO 40 th Anniversary of Archbishop Nathaniel's Consecration)	
Thrisia Pana, Regina, SK.....	\$75.00
(IMO John & Mary Pana)	
Mary Sankey, New Castle, PA.....	\$25.00

GENERAL DONATIONS

Anonymous	\$2,500.00
Anonymous	\$2,500.00
Holy Trinity, Los Angeles, CA.....	\$1,000.00
St Elias, Ellwood City, PA.....	\$300.00
(Hierarch Travel Expense)	
Nicolae & Simona Herascu, Carmel, IN	\$200.00
(Christmas Donation)	
M/M John Pop Jr., Northbrook, IL	\$200.00
(Christmas Donation)	
Joan Puscas, Grosse Point Park, MI.....	\$200.00
St Mary, Chelsea, MA	\$145.00
(2020 Congress Donation)	
Madelena & son Joseph Ilcus, Jupiter, FL	\$100.00
(2020 Christmas Donation)	
Peter J Petkas, Houston, TX	\$100.00
(Christmas Donation)	
Constantin Grigorean, Southfield, MI.....	\$20.00

MEMORIAM

Randy Dickerman, Dexter, MI.....	\$100.00
(IMO Olivia Dickerman)	
Vivian Radu, Philadelphia, PA	\$50.00
(IMO George Radu)	
Vivian Radu, Philadelphia, PA	\$50.00
(IMO Archpriest Leonte Copacia, Jr)	

ARCHBISHOPS' CHARITY ENDOWMENT (A.C.E.) FUND

Holy Trinity, Los Angeles, CA.....	\$1,500.00
Atty Daniel Miclau, Strongsville, OH.....	\$100.00

2020 EPISCOPATE ASSESSMENT

Holy Nativity, Chicago, IL	\$13,815.00
----------------------------------	-------------

2021 EPISCOPATE ASSESSMENT

St Mary, Chicago, IL	\$25,415.00
Sts Peter & Paul, Dearborn Heights, MI	\$23,885.00
Holy Cross, Hollywood, FL.....	\$17,255.00
St Dimitrie, Easton, CT.....	\$15,555.00
Holy Trinity, Los Angeles, CA.....	\$14,960.00
St Mary, Anaheim, CA	\$14,960.00
St John, Kitchener, ON	\$14,620.00

WINTER 2021

Solia The Herald

Three Holy Hierarchs, Mountlake, WA	\$13,770.00
St Dumitru, New York, NY	\$11,985.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH	\$10,625.00
Holy Nativity, Chicago, IL	\$10,000.00
Holy Annunciation, Montreal, QC	\$9,520.00
Sts Constantine & Helen, Lilburn, GA	\$9,520.00
Holy Trinity, Miramar, FL	\$8,415.00
St Mary, Elmhurst, NY	\$7,735.00
Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA	\$7,565.00
Holy Cross, Alexandria, VA	\$7,310.00
St George Cathedral, Regina, SK	\$7,140.00
St Mary, St Paul, MN	\$6,715.00
St Theodora of Sihla, Royal Oak, MI	\$6,630.00
Holy Cross, Hermitage, PA	\$6,375.00
St John, Woonsocket, RI	\$6,110.00
St John, Glendale, AZ	\$6,035.00
St Athanasius, Aurora, IL	\$6,290.00
St George, Woonsocket, RI	\$5,695.00
St Mary, Portland, OR	\$5,695.00
St John, Woonsocket, RI	\$5,610.00
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN	\$5,100.00
St George, Canton, OH	\$5,025.00
Descent of the Holy Spirit, Ridgewood, NY	\$5,015.00
St Dimitrie, Frederick, CO	\$5,015.00
Sts Michael & Gabriel, Middle Village, NY	\$4,675.00
St Mary, Colleyville, TX	\$4,320.00
Holy Trinity, Youngstown, OH	\$3,910.00
Holy Cross, San Jose, CA	\$3,825.00
Holy Protection, Pierrefonds, QC	\$3,825.00
St Anne, Jacksonville, FL	\$3,825.00
St Mary, Calgary, AB	\$3,315.00
Sts Michael & Gabriel, Palm Springs, CA	\$3,230.00
St Andrew, McKees Rocks, PA	\$3,060.00
Holy Transfiguration, Manchester, CT	\$2,890.00
St John, Lakewood, CO	\$2,805.00
St John, Old Hickory, TN	\$2,720.00
St Nicholas, Regina, SK	\$2,720.00
Holy Resurrection, Warren, OH	\$2,550.00
Holy Cross, San Diego, CA	\$2,210.00
St Joseph, Hazleton, PA	\$2,125.00
Holy Cross, Phoenix, AZ	\$1,870.00
St Joseph the Merciful, St Catherine, QC	\$1,710.00
St George Cathedral, Southfield, MI	\$1,600.00
St Anne, Claremont, CA	\$1,190.00

MISSION FUND

National ARFORA	\$3,205.00
(St Paraschiva Mission Appeal)	
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH	\$150.00

VATRA GENERATIONS

Holy Trinity, Los Angeles, CA	\$5,000.00
St Mary, Falls Church, VA	\$2,500.00
National A.R.F.O.R.A.	\$1,500.00

RUGAȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 27

Holy Dormition Monastery, Rives Junction, MI.....	\$1,000.00
St John, Old Hickory, TN	\$680.00
Simion & Carmen Coca, Pittsburgh, PA.....	\$300.00
Rev Fr & Psa David Subu, Springfield, VA.....	\$300.00
Riad & Dianne Farah, Shelton, WA.....	\$250.00
Alexandru & Alina Bosteanu, Willow Grove, PA	\$200.00
Gary & Vicky Danis, Plymouth, MI	\$200.00
(IMO Mike Cole)	
Cristian Mayer	\$192.30
Valentin Hurgoi, Naples, FL.....	\$150.00
Anonymous	\$100.00
Richard Grabowski, Jackson, MI.....	\$100.00
(IMO Departed family & friends)	
National A.R.F.O.R.A.	\$100.00
(IMO Maria Tarnita)	
Valerie Nutial, Chicago, IL.....	\$100.00
(IMO Marlene Tofan)	
Rev Fr & Psa Wayne Paul Wright, Uniontown, OH	\$100.00
(I.H.O. Ordination into Holy Priesthood)	
Adrian & Olimpia Tiuca, Whitby, ON.....	\$96.00
Ion Alin Toader, Quebec City, QC	\$96.00
Dan & Doina Nicolescu, Arlington, MA	\$50.00
Bogdan Capatina-Rata, Livonia, MI	\$48.60
Rev Deacon Wayne & Lenora Wright, Uniontown, OH.....	\$40.00
(Special Intentions)	
D & A Schmidt, Sacramento, CA	\$30.00
Anonymous	\$25.00
Marian Veteanu	\$25.00
Anonymous	\$10.00

PASTORAL CHANGES

ASSIGNED / RELEASED

GHICA, V Rev Fr Daniel, was released from his duties at St John the Hozevite, Lakewood CO, effective December 18, 2020.

MIHALACHE, V Rev Fr Florin, was released for his duties at Sts Michael & Gabriel, Apopka FL, and assigned Parish Priest of Holy Trinity, Miramar FL, effective August 1, 2020.

ORDINATION

WRIGHT, Rev Deacon Wayne Paul, was ordained into the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop Nathaniel on February 7, 2021, at Presentation of Our Lord, Fairlawn OH.

RETIREMENT

BALESCU, Protopresbyter Adrian, was released from his duties at Holy Trinity, Miramar FL, and granted retirement effective June 1, 2020.

SCHMIDT, V Rev Fr John, was released from his duties at St Elias, Ellwood City PA, and granted retirement effective August 1, 2020.

Episcopul, preoții și credincioșii în Biserică (IV)

Delimitarea atribuțiilor preotului

Mai întâi, trebuie să amintim faptul că, atunci când prezbiterul a început să preia unele din oficiile episcopului, se cerea o poruncă expresă din partea acestuia din urmă și o delimitare clară a atribuțiilor care i se încredințau primului. Despre aceste condiții mărturisește deja Ignatie când scrie: „*Acea Euharistie să fie socotită bună, care este săvârșită de episcop sau de cel căruia episcopul i-a îngăduit*”. Întregul sens al afirmației este că Ignatie vrea să fie asigurat caracterul episcopocentric al adunării euharistice. În acest duh al lui Ignatie s-a făcut încredințarea către preoți a unor oficii ale episcopului, atunci când, la mijlocul sec. III, a apărut parohia. Exemplele pe care le avem ne demonstrează că, la începutul apariției parohiei în istorie, aceasta nu constituie o unitate euharistică autonomă, ci doar o prelungire a Euharistiei episcopale sub presiunea unor constrângeri de ordin practic. Biserica a insistat însă, în continuare, pentru păstrarea Euharistiei celei una, sub conducerea episcopului, și după apariția parohiilor. Străduința aceasta se poate observa cu claritate în practica cunoscută sub numele „*Fermentum*”. Practica aceasta consta în trimiterea prin intermediul acoluților a unor părți din Euharistia săvârșită de episcop către cei care nu puteau lua parte la aceasta și mai ales către acele adunări în cadrul cărora

Euharistia era săvârșită de prezbiteri, deci către parohii. În cazul din urmă, prezbiterul era dator să amestece bucatăica din Euharistia episcopului cu Euharistia săvârșită de el. Fermentum-ul înfățișează așadar ezitarea Bisericii de a părăsi săvârșirea Euharistiei celei una. Altfel, nu poate fi explicat faptul că, în mijlocul fricii persecuțiilor, doi acoluți – funcție creată special în acest sens – trebuia să traverseze străzi, adesea chiar granițele orașelor pentru a duce în adunările parohiale bucăți din Euharistia făcută de episcop. Justificarea Fermentum-ului constă doar în convingerea Bisericii că Euharistia nu este de conceput în afara aceleia una, celebrată de episcop și, prin urmare, Euharistia săvârșită de prezbiteri în parohii avea nevoie de prezența episcopului în ea. Probabil că, practica Bisericii noastre Răsăritene de a pune în potir părticica IS după frângerea agnețului și înainte de împărtășirea preoților este chiar de la sfârșitul sec IV, de când concomitent cu statornicirea instituției parohiilor, practica Fermentum-ului a încetat.

Episcopul, centru al unității euharistice

Când, însă, nu s-a mai folosit fermentul, s-au căutat alte elemente care să exprime principiul unității Bisericii, cu alte cuvinte, pentru a se asigura vie și în parohii prezența episcopului, astfel încât să nu existe mai mult de o Euharistie în aceeași Biserică. Astfel, după apariția parohiei

și încredințarea către preoți prin hirotonie a dreptului de a săvârși Euharistia: a) Toate dipticele liturgice păstrate conțin numele de episcopi și nu de preoți. b) Până astăzi a rămas ca element absolut obligatoriu al slujirii preoțești pomenirea numelui episcopului locului în momentul central al anaforei euharistice. c) Este necesară folosirea antimisului cu semnătura (și deci binecuvântarea) episcopului locului de câte ori se săvârșește Euharistia. Menționăm aici și canonul 31 al sinodului Trulan (691/692), care spune că niciunui prezbiter nu-i este permis să săvârșească Euharistia în casă de rugăciune fără binecuvântarea episcopului locului. Prin urmare, parohia, departe de a constitui o unitate euharistică autonomă și suficientă sieși, a apărut ca o extensie în spațiu a Euharistiei celei una, săvârșite de episcop. Parohia nu este altceva decât o distribuție locală a syntonului prezbiterilor, în timp ce unicul centru al unității euharistice continuă să rămână tronul episcopului, din care ia ființă fiecare Euharistie parohială. Prezbiterul celebrează astfel Euharistia în numele episcopului, care a rămas singurul cap al trupului mistic al Bisericii lui Dumnezeu. Astfel, fiecare Euharistie continuă și după apariția parohiilor să fie același trup al lui Hristos.

Concluzii

Dacă privim cu atenție la Biserica primelor trei veacuri, observăm în ea adevărata imagine a Bisericii lui Hristos, imagine care trebuie să stea la

baza trăirii și manifestării noastre creștine. Învățăm că, Biserica constituie Trupul lui Hristos, iar membrii ei sunt mădulare ale acestui Trup. Ea nu este, prin urmare, o simplă instituție omenească ce se chivernisește democratic, ci constituie un organism teocratic, a cărui funcționare pe pământ are drept model viața intratrinitară a lui Dumnezeu. Relația dintre mădularele Bisericii nu este, prin urmare, una juridică, ci una de libertate, dragoste și armonie, este relația dintre membrele unui singur trup.

Imaginea simțită a unirii și încorporării în Hristos a tuturor credincioșilor o avem în Sf. Euharistie, fapt care face ca noțiunile de Biserică și Euharistie să se identifice. În imaginea Sf. Euharistii avem modelul autentic, cheia care arată ce trebuie să fie viața noastră tot timpul. În ea, îl vedem în centru pe episcop, chip al lui Hristos, în numele Căruia acesta celebrează Euharistia, înconjurat de preoți, împreună cu credincioșii. Episcopul este prin urmare „preotul” prin excelență, părintele duhovnicesc al comunității, iar tot ce se săvârșește în Biserică necesită binecuvântarea lui. Conform gândirii Bisericii primare, slujirea principală a episcopului este celebrarea Euharistiei, nicidecum una administrativă, un episcop care nu slujește sau nu poate sluji Euharistia, în care să unifice întreaga comunitate, fiind de neconceput. Conform practicii inițiale din Biserică, episcopul ar trebui să-i cunoască personal pe toți membrii comunității

pe care o păstorește. Conform acestei gândiri, ar trebui să avem un număr cu mult mai mare de episcopii; cel puțin fiecare oraș să-și aibă episcopul propriu, care să prezideze Euharistia, în care să fie unificată întreaga Biserică locală. Modul în care episcopul își exercită oficiul de conducere trebuie să fie slujirea în smerenie a fraților lui mai mici. Slujirea lui este în numele comunității și pentru comunitate, este slujirea lui Hristos, Care dorește mântuirea tuturor oamenilor.

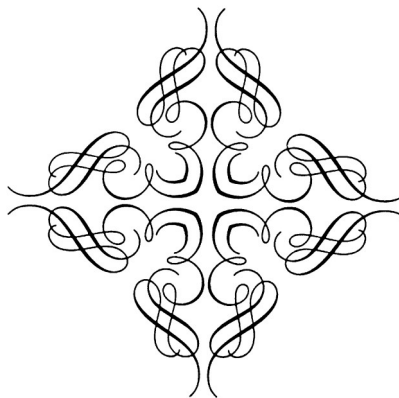
Prezbiterii (preoții) sunt cei care, în adunarea euharistică, stau în jurul episcopului. Ei sunt, prin urmare, cei care îl ajută pe acesta în lucrarea slujitoare, sunt sfătuitoarii lui și cei cărora episcopul le poate încredința chiar unele din sarcinile ce țin de competența lui, cum a fost cazul cu celebrarea Euharistiei. Bineînțeles că, prin hirotonie, ei primesc puterea harică de a săvârși cele sfinte, dar își exercită slujirea doar în ascultare față de episcopul lor, ca delegați ai acestuia. Supunerea față de episcop este supunere față de Iisus Hristos, al Cărui chip este episcopul. Antimisul este tocmai acest mandat de trimitere la slujire, pe care episcopul îl dă preoților. Credincioșii constituie poporul ales al lui Dumnezeu, de care episcopul, împreună cu prezbiterii, trebuie să poarte de grijă, pe care trebuie să-l slujească, în vederea mântuirii tuturor. La adunarea euharistică credincioșii participă în mod direct, sunt împreună-slujitori cu clerul și confirmă cele spuse de episcop sau preot cu „amin”. Fără

acest „amin” slujba nu poate avea loc. El înseamnă acordul lor cu cele petrecute în adunarea liturgică. Ei sunt datori să-l ajute pe episcop și pe preoți în același duh de ascultare, ca mădulare ale trupului din care fac parte.

Biserica primelor trei veacuri ne învață un lucru esențial: să privim mereu Biserica în Sf. Euharistie. Acolo putem vedea care este locul și rolul fiecăruia dintre noi în Biserică. Din contemplarea Sf. Euharistiei, putem înțelege cum trebuie să ne purtăm permanent ca mădulare ale trupului lui Hristos. Însă, vai nouă, dacă în loc să extindem modul de viață euharistic în întreaga lume, vom încerca să schimbăm Biserica lui Hristos după chipul lumii decăzute care ne înconjoară.

***Preasfințitul Sofian Brașoveanu,
Episcop Vicar al Arhiepiscopiei
Ortodoxe Române a Germaniei,
Austriei și Luxemburgului***

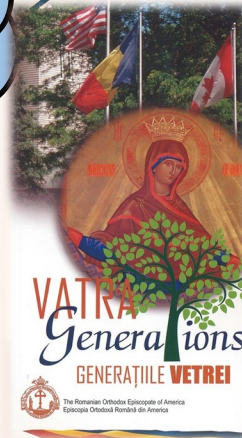
(Articol preluat de pe adresa:
<https://is.gd/tfsVzw>)

**Vatra
Generations
Appeal**

**Goal:
\$700,000**

**\$428,443.58
Collected as
of March 11,
2021**

**Work on the insulation (see
picture to the right) and
siding (see picture below)
of the front porch of the
Bishop's Residence was
completed in January 2021.**

